

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/209/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124221727
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124221727.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom APOLLO NIVY – Prievozská 2, 821 09 Bratislava, práv. zastúp.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom APOLLO NIVY – Prievozská 2, 821 09 Bratislava, proti povinnému: A. B., nar: 04.10.1961, trvale bytom XXX XX C., o vymoženie 1.149,96 Eur s príslušenstvom, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/209/2024 zo dňa 8. apríla 2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/209/2024 zo dňa 8. apríla 2024 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov sťažnostného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 17.08.2023 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky v sume 1.149,96 Eur s príslušenstvom priznanej exekučným titulom, ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Komárno sp. zn. 7Ro/577/2008 zo dňa 04.12.2008, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 30.12.2008 (ďalej len „exekučný titul“). Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o doplnení niektorých zákonov (ZoUNEK).

2. Vyšší súdny úradník po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie uznesením sp. zn. 74Ek/2026/2023 zo dňa 26.09.2023 zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a zároveň oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania (II. výrok). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v rozpore s Exekučným poriadkom, nakoľko oprávnený k návrhu nepripojil spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje tak, ako mu to ukladá § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, resp. nebol preukázaný nespotebiteľský charakter základného konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Oprávnený predmetné listiny nedoložil napriek tomu, že bol dňa 29.02.2024 zo strany súdu vyzvaný, aby v konaní predložil exekučný titul, buď ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe, nakoľko exekučný titul síce k návrhu priložený bol, ale v nesprávnej podobe, ďalej aby predložil spotrebiteľskú zmluvu a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje v zmysle § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku. Oprávnený dňa 05.04.2024 predložil súdu exekučný titul v zákonom stanovenej forme, avšak nepredložil spotrebiteľskú zmluvu, pričom uviedol, že doložil všetky dokumenty, ktorými disponuje. Exekučný poriadok explicitne nariaďuje, že súčasťou návrhu musí byť aj spotrebiteľská zmluva a ostatné

zmluvné dokumenty, ak sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Nakoľko v danom prípade exekučný titul priznáva nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, následné nepredloženie spotrebiteľskej zmluvy zo strany oprávneného spôsobilu, že návrh na vykonanie exekúcie obsahuje vadu, pre ktorú nemožno vydať poverenie na vykonanie exekúcie. O trovách exekúcie rozhodol tak, že ich náhradu oprávnenému nepriznal, nakoľko došlo k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, kde účastníkom konania je iba oprávnený a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dňa 25.04.2024 sťažnosť, v ktorej napadol predmetné uznesenie v celom rozsahu s tým, že žiadal uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušiť a priznať právnomu zástupcovi náhradu trov sťažnostného konania.

4. Podanú sťažnosť odôvodnil tým, že ZoUNEK je vo vzťahu k Exekučnému poriadku zákonom špeciálnym, pričom obsahuje povinné prílohy opätovného návrhu na vykonanie exekúcie s tým, že ustanovenie § 9 ods. 1 je špeciálnym ustanovením, resp. osobitným ustanovením vo vzťahu k § 48 ods. 4 Exekučného poriadku, v ktorom sú určené povinné prílohy návrhu na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené je tak vylúčené, aby mal oprávnený povinnosť predkladať spotrebiteľskú zmluvu, keďže podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 9 ZoUNEK, v ktorom sú presne stanovené povinné prílohy tohto návrhu, pričom tieto prílohy boli spolu s opätovným návrhom súdu predložené. Samotné ustanovenia ZoUNEK-u špecifikujú, aké konkrétne prílohy je potrebné priložiť k opätovnému návrhu na vykonanie exekúcie. Pre prípad, že by súd nesúhlasil s jeho argumentáciou, oprávnený v podanej sťažnosti alternatívne poukázal aj na skutočnosti ohľadom nesporných skutkových tvrdení. V súdnom konaní dospel Okresný súd Komárno na základe vykonaných listinných dôkazov k dôvodnosti žalobcom (v exekúcii oprávneným) uplatneného nároku, a teda existencia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nebola v súdnom konaní sporná. Okresný súd Komárno vo veci meritórne rozhodol, čoho výsledkom bolo vydanie platobného rozkazu. V súdnom konaní nebola existencia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným sporná, žalovaný bol počas celého konania v rámci konania pred súdom nečinný a doposiaľ neurobil žiadne vyhlásenie, ktorým by skutkové tvrdenie žalobcu o existencii zmluvného vzťahu poprel. Žalovaný v súdnom konaní taktiež nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybnili, a preto si Okresný súd Komárno osvojil skutkové tvrdenie žalobcu ako nesporné. Naopak žalobca, teraz oprávnený, v súdnom konaní vyprodukoval všetky listinné dôkazy, ktorými disponuje. Oprávnený však k dnešnému dňu uvedenou zmluvou nedisponuje. Oprávnený má za to, že i napriek absencii spotrebiteľskej zmluvy by mal exekučný súd poveriť príslušného exekútora vykonaním exekúcie, pretože v prípade ak by odmietol vydať poverenie, tak by došlo k zamedzeniu vymožitelnosti právoplatne priznaného nároku, pričom takéto rozhodnutie by bolo krajne nespravodlivé ako aj v rozpore so samotným exekučným titulom. Podporne poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 27Ek/1041/2022 zo dňa 27. 06. 2022.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia

pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Treba konštatovať, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový a procesný stav veci a z takto zisteného stavu urobil aj správny právny záver, a preto sťažnostný súd považuje napadnuté uznesenie za vecne správne. Po preskúmaní podanej sťažnosti a obsahu súdneho spisu aj súd prvej inštancie musí konštatovať, že návrhu na vykonanie nebolo možné vyhovieť práve z dôvodov, ktoré v napadnutom uznesení prezentoval vyšší súdny úradník, a teda že podaný návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore s Exekučným poriadkom, keď oprávnený k nemu nepripojil obligatórnu prílohu podľa § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, t.j. spotrebiteľskú zmluvu vrátane ďalšej zmluvnej dokumentácie.

11. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka sťažnostný súd v nadväznosti na argumenty oprávneného uvedené v podanej sťažnosti musí doplniť a pripomenúť, že § 48 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva obligatórne náležitosti návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený musí uviesť prípadne pripojiť k návrhu na vykonanie exekúcie tak, aby jeho návrh mohol byť exekučným súdom preskúmaný za účelom posúdenia možnosti vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Pokiaľ niektorá z obligatórnych náležitostí absentuje, exekučný súd nemá inú možnosť než návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, a to práve pre jeho rozpor s Exekučným poriadkom. Treba zdôrazniť, že predovšetkým povinné prílohy nadväzujú na dôvody zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie upravené v § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, ktoré exekučný súd skúma ex offo v štádiu pred vydaním poverenia. Inak povedané, zákonodarca určil povinnosť predložiť také povinné prílohy (aby súd nemusel vyzývať na ich predloženie), na podklade ktorých má exekučný súd posúdiť či nie je daný niektorý z dôvodov zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie. Ak teda oprávnený uplatňuje nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, bez ohľadu na povahu exekučného titulu, je povinný predložiť exekučnému súdu prílohu podľa § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, a teda spotrebiteľskú zmluvu a ďalšiu zmluvnú dokumentáciu tak, aby exekučný súd mohol posúdiť či tu nie je dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. d), e) alebo f) Exekučného poriadku.

12. Treba doplniť, že vyššie uvedená povinnosť platí aj v súvislosti s tzv. „repodajmi,“ t.j. opätovnými návrhmi na vykonanie exekúcie podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“). V zmysle uvedeného predpisu totiž dal zákonodarca možnosť oprávnenému v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymoženiu pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Je potrebné ale zdôrazniť, že hoci sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, súčasne to ale neznamená, že tento návrh by mal byť posudzovaný inak (odlišne) než akýkoľvek iný „nový“ návrh na vykonanie exekúcie. Uvedené totiž nemá oporu v zákonnej úprave. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ako každý iný návrh na vykonanie exekúcie, podlieha novým pravidlám exekučného konania v zmysle Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, čo znamená, že exekučný súd je nielen oprávnený ale aj povinný tento návrh posúdiť z pohľadu novej právnej úpravy. To, že v danom prípade na podklade predloženého exekučného titulu už prebiehala exekúcia, tak pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie ako i podanej sťažnosti nemá relevanciu. Exekučný súd je totiž povinný zamietnuť akýkoľvek návrh na vykonanie exekúcie vždy, ak pri jeho posudzovaní vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je v zmysle právnej úpravy nútený výkon rozhodnutia neprípustný.

13. V prejednávanej veci bolo nesporné, že oprávnený opätovným návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil k vymoženiu peňažný nárok na podklade exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 7Ro/577/2008 zo dňa 04.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2008. Exekučný titul vydal vyšší súdny úradník, pričom oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie deklaroval, že sa jedná o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu tak bol oprávnený povinný k návrhu na vykonanie exekúcie pripojiť aj spotrebiteľskú zmluvu a ďalšiu zmluvnú dokumentáciu podľa § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku. Oprávneného pritom neospravedlňuje ani skutočnosť, že spotrebiteľskou zmluvou a ďalšou zmluvnou dokumentáciou už nedisponuje (či už z dôvodu uplynutia požadovanej doby archivácie alebo že mu po postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu nebola odovzdaná). Keďže oprávnený spotrebiteľskú zmluvu ani ďalšiu zmluvnú dokumentáciu nepredložil, vyšší súdny úradník postupoval správne, keď návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

14. Sťažnostný súd si je vedomý toho, že rozhodnutie exekučného súdu sa oprávnenému môže javiť ako prísne formalistické, v danom prípade však absentovala obligatórna náležitosť zásadného významu, bez ktorej nie je možné v exekučnom konaní pokračovať, posúdiť uplatnený nárok a vyhodnotiť či sú splnené podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti totiž súd prvej inštancie dáva oprávnenému do pozornosti, že hoci exekučným titulom je v danom prípade súdne rozhodnutie, jedná sa o platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, a teda hmotnoprávny prieskum takéhoto exekučného titulu exekučným súdom je prípustný v rozsahu posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku tak, ako to vyplýva zo zjednocujúceho stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky prijatého v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022.

15. Podľa zjednocujúceho stanoviska Ústavného súdu Slovenskej republiky, je s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku exekučný súd oprávnený a povinný vykonať hmotnoprávny prieskum vymáhaného nároku v prípade, ak sa tento vymáha na podklade platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom priznaného titulom spotrebiteľskej zmluvy, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil, pretože by inak rezignoval na princíp efektívnej ochrany spotrebiteľa, ktorý je súčasťou základného práva na súdnu ochranu. Ústavný súd predmetné stanovisko prijal vychádzajúc predovšetkým z rozsudku súdneho dvora C-448/17 a „majúc na zreteli záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce jej z postavenia členského štátu Európskej únie, v záujme dosiahnutia cieľov smernice 93/13/EHS a v záujme reálnej garancie práva na súdnu ochranu ústavný súd akcentuje, že je nevyhnutné interpretovať predmetné ustanovenie eurokonformne, a to tak, že za situáciu predpokladanú § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku („... v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky“) je nutné považovať aj stav, keď v konaní o vydanie platobného rozkazu síce bolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, avšak právomoc na vydanie platobného rozkazu bola zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a vyšší súdny úradník platobný rozkaz vydal, možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil. Týmto spôsobom je možné zrevidovať nedostatok, ktorým je postihnuté základné konanie - konanie o vydanie platobného rozkazu (platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, možnosť spotrebiteľa podať odpor v lehote iba 15 dní od doručenia platobného rozkazu, nutnosť odpor vecne odôvodniť, čo v súhrne vyvoláva stav nezabezpečenia možnosti skúmania neprijateľných zmluvných podmienok sudcom) vyčítaný Súdnym dvorom tak, že priestor na ex offo kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok je daný v štádiu vykonávacieho konania. Iba taká interpretácia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorej všeobecnému súdu v exekučnom konaní prináleží skúmať exekučný titul - platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom z hľadiska posúdenia dôvodnosti vymáhania nároku, ktorý má pôvod v spotrebiteľskej zmluve, teda skúmať, či spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či netrpí vadami, ktoré majú vplyv na nárok vymáhaný v exekučnom konaní, zodpovedá naplneniu cieľov sledovaných smernicou 93/13/EHS (III. ÚS 324/2021-49).“ (Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02. 02. 2023) Zjednocujúce stanovisko Ústavný súd SR aplikoval už vo viacerých exekučných veciach (vedených nielen tunajším súdom), pričom možno spomenúť napr. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 324/2021 zo dňa 14. 07. 2022, nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 650/2022 zo dňa 02. 02. 2023 či nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 648/2022 zo dňa 02. 02. 2023.

16. Keďže pre vykonanie hmotnoprávneho prieskumu exekučného titulu je nevyhnutné mať k dispozícii práve spotrebiteľskú zmluvu a ďalšiu zmluvnú dokumentáciu (napr. obchodné podmienky), vyšší súdny úradník postupoval správne, keď oprávneného vyzval na jej predloženie, na čo oprávnený reagoval oznámením, že v prejednávanej veci doložil všetky dokumenty, ktorými disponuje.

17. Pokiaľ oprávnený argumentoval uznesením Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 27Ek/1041/2022 zo dňa 27. 06. 2022, súd prvej inštancie dopĺňa, že pri svojom rozhodovaní sú všeobecné súdy povinné v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP postupovať podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, pričom nie každé jednotlivé rozhodnutie najvyššej súdnej autority (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR) je možné považovať za ustálenú judikatúru. Za ustálenú judikatúru možno považovať len také rozhodnutia, ktoré najvyššie súdne autority publikovali a tým vyhlásili, že sa vo svojej rozhodovacej praxi budú nimi riadiť. V zmysle uvedeného tak oprávneným uvedené uznesenie nepredstavuje ustálenú rozhodovaciu prax a tento sťažnostný súd nie je postupom v inom exekučnom konaní viazaný. Navyše treba doplniť, že práve pod vplyvom vyššie spomenutého zjednocujúceho

stanoviska Ústavného súdu SR (Plz. ÚS 1/2022-9 zo dňa 15. 06. 2022) došlo po jeho vydaní k postupnej zmene v rozhodovacej činnosti exekučného súdu vo vzťahu k hmotnoprávnemu prieskumu exekučných titulov, ktorými sú platobné rozkazy vydané vyšším súdnym úradníkom za stavu, že možnosť podania odporu bola limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu a právna úprava vyžadovala, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil.

18. Uvedenými úvahami sťažnostný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej sťažnosti, a preto nemal inú možnosť ako sťažnosť oprávneného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/209/2024 zo dňa 08.04.2024 zamietnuť v celom rozsahu.

19. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu, keď jeho sťažnosť bola v celom rozsahu zamietnutá. Nárok na náhradu trov konania nebolo možné priznať povinnému, pretože do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a navyše o podanej sťažnosti povinný nemal ani vedomosť.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici dňa 29. mája 2024

JUDr. Katarína Zdechovanová
sudkyňa